

Sobre l'encaix dels Països Catalans a Europa i al món globalitzat

Bernat Joan | Secretari de Política Internacional d'Esquerra | bjoan@esquerra.cat

Connexions té la voluntat explícita de cercar camins per trobar l'espai per a la nació catalana dins Europa i el món global, i alhora configurar una societat internacional que sigui respectuosa amb la diversitat i amb el dret a decidir. No hi ha dubte que en el camp de les idees ens jugam una bona part del nostre futur i per tant, hem d'obrir-nos al debat, sense complexos i sense pors, amb tota la potència intel·lectual que es pugui acumular, per tal de trobar sortides allà on resulti més difícil i per exercir el pensament lateral al voltant del nostre futur polític.

Com molt bé apunta en el seu paper Montserrat Guibernau, la individualització de les nacions passa perquè siguin d'alguna manera clarament demarcades. No hi hauria millor manera de començar a posar el nostre país en el mapa d'Europa que fent de Catalunya una circumscripció electoral europea. Però això, es veuria massa en el context d'una Espanya que prefereix el «cafè per a tothom». Seria massa ostentós en el context d'un estat que, en la línia de les reflexions de José Ignacio Lacasta-Zabalza, no ha assumit les implicacions del dret a decidir, ni tan sols la possibilitat d'exercir-lo de forma plenament democràtica.

Jaime Pastor posa de manifest que això es produeix perquè hem deixat escapar l'oportunitat de realitzar una «segona Transició», del tot necessària per garantir la plena qualitat democràtica a la nostra part del món. S'ha produït una mitificació de la Transició que ha acabat desembocant en un «nacionalisme constitucional exclo-

ent». Efectivament, coincidim plenament amb el nostre assagista en el fet que no s'ha pogut obrir camí el «constitucionalisme útil» que proposaven persones d'adscripció ideològica ben allunyada com ara Herrero de Miñón o Ernest Lluch.

Les mitificacions –i mistificacions– sorgides del constitucionalisme inútil en què ha desembocat la Transició i la incapacitat d'evolucionar garantint el respecte democràtic a la plurinacionalitat de l'Estat és la base del que Josep Huguet anomena «fracàs de la via estatutària». El terreny era adobat perquè un Estatut ambiciós, encara que fos aprovat pel Parlament, no tirés endavant. Per aquest motiu, s'obre un nou horitzó, basat en el dret a decidir, la construcció de les estructures d'estat i la necessària constitucionalització política de la nació catalana, tenint clar, com exposa Antoni Furió, que el projecte de Països Catalans és una necessitat real.

Josep-Lluís Carod-Rovira ha apuntat el 2014, una data emblemàtica per als catalans, com a fita per dur a terme una consulta popular, on es faci efectiu el dret a decidir. En aquest horitzó, i en el d'aconseguir la majoria social necessària per assegurar la nostra sobirania política, haurem de treballar aquests pròxims anys, tenint molt en compte tant les condicions que es donen en la política internacional –sobretot el cas escocès que esposa Xavier Solano–, com aquelles que afecten la cohesió interna de la nostra societat. |